

ВЕРХОВНА РАДА УССР ВИРІШУЄ ДОЛЮ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ АЕС

Київ (УПА, УНВІС). — У вівторок, 31-го липня, на сесії Верховної Ради УССР народні депутати обговорювали ряд питань, пов'язаних з наслідками катастрофи на Чорнобильській АЕС. Перед присутніми виступили заступник голови Ради Міністрів УССР Костянтин Масник та голова комісії з питань Чорнобиля Володимир Яворський.

Голосування з приводу закриття чи незакриття Чорнобильської АЕС відбудеться в найближчі дні.

Як стало відомо, страйк трамвайників Київського Грамвайно-Тролейбусного Управління (КТТУ), який відбувся 24-го липня, був не тише економічний. Справжні мотиви страйку старанно приховували від киян партійні керівники КТТУ, користуючись монополією Компартії на засоби масової інформації.

Об'єднаний робітничий комітет КТТУ поширює леґочку в столиці України з повідомленням, що страйкарі, окрім підвищення платі, вимагали: визнати Київ зоною екологічного лиха; виконати вимоги україн-

ських шахтарів про деполітизацію армії, міліції, КГБ, суду, прокуратури та видалення партійних комітетів з меж підприємств і організацій Києва; офіційно визнати в Києві українську національну символіку — сиво-жовтий прапор, тризуб та гімн «Ще не вмерла України».

В летючій воді та робітників електро-транспортних підприємств закликають кинь єднатися в боротьбі проти брехливого партійної бюрократії.

В середу, 29-го липня, в Києві на площі Жовтневої революції відбувся мітинг учасників якого вимагали негайного вирішення питань, що стосуються наслідків катастрофи в Чорнобилі, закриття Чорнобильської АЕС, видання реактора Інституту Ядерних Досліджень АН УССР за межі Києва, відселення людей із забруднених зон, припинення примусової мобілізації військовими комісаріатами людей для виконання робіт у ліквідації наслідків аварії в Чорнобилі та інші вимоги.

Ю. Дзундза і К. Стеценко виступають на Союзівці

Ю. Дзундза

К. Стеценко

Союзівка. — У суботу, 11-го серпня, тут в рамках культурно-розважальних програм, виступали два високо-кваліфіковані молоді мистці різних жанрів — один з Америки, а другий з України.

Юрій Дзундза — це відомий фільмовий актор, який теж постійно виступає у телевізійних продукціях, вперше виступив перед українською публікою, на сцені оселі, на якій він працював від своїх студентських років.

Кирило Стеценко — молодий скрипаль з Києва, композитор, співорганізатор фестивалю «Червона рута» минулого року у Чернівцях, ведучий республіканської телепрограми «Відеоміли». Він є вундеркіндом українського композитора Кирила Стеценка.

Ці молоді мистці зарепрезентують глядачам цікаву, оригінальну програму, яка почнеться в год. 8:30 у залі «Веселки». Після програми — забава, гратиме трио Олеса Кузичина.

Дослідник нашої минушини

Джерзі Сіті, Н.Дж. (Р.Р.) — В понеділок, 23-го липня, до редакції «Свободи» завітав гість з України, киянин Сергій Білокінь, кандидат філологічних наук, культуролог і джерелознавець з української старовини, член Республіканської Асоціації Україністів.

Цей надзвичайно інтелегентний чоловік веде себе дуже скромно, про себе розповідає неохоче, а лише старастається говорити про предмети своєї улюбленої праці. Отож, щоб познайомити з ним читачів доводитися з трудом виводжувати з нього деяку інформацію і також звертатися до інших джерел.

Сергій Білокінь народився в Києві 1948 року. Ще з шкільних років виявляв велике зацікавлення українською історією, літературою, мистецтвом і нахили до архівістики, колекціонування та дослідництва. Закінчив історичний факультет Київського університету 1971 року, під час навчання два роки очолював Наукове Студентське Товари-

С. Білокінь

во, був нагороджений медаллю «За кращу наукову студентську роботу». Після закінчення університету працював у Державному Музеї Книги і Друкарства та в історико-культурному заповіднику «Києво-Печерська Лавра».

Пізніше закінчив аспірантуру на філологічному фа-

ВШАНУВАЛИ БОРЦІВ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ

Івано-Франківське. — В селі Саджава Богороджанського району в неділю, 22-го липня, в годині 3-й по полудні відбулося величаве посвячення могили січових стрільців та воїнів УПА.

Зібралися тисячі людей з навколишніх сіл, Панахиду відправили чотири греко-католицькі священики. Активісти виступили з палкими промовами на патріотичні теми. Після Панахиди відбулося народне віче, котре провів голова районної ради Володимир Яворський. Виступила також Марія Децик і відповідальний секретар Крайової Ради НР У — Від Великої Ради НР У — до обласного Товариства «Меморіал» виступив Степан Каструк, який наголосив на вічному змаганні до волі та на тих величезних жертвах, яких зазнав український народ від сталінсько-берієвської кляки. Могила за могилою, зі слідами страшних мук та катувань розкопують на Україні місця «останнього перебування борців за вільну Україну. Одну з таких могил знову віднайшли активісти «Меморіалу» у селі Посіч. Це село фактично не існує, воно було знищене карателями державної безпеки у 1950 році. Саме у Великдень 1950 року всі дорослі чоловіки в цьому селі були розстріляні, а жінок з дітьми вивезли на Сибір, після чого село спалили і зруйнували.

Голова обласного Об'єднання ДСУ (Державна Самостійність України) Михайло Зеленчук, колишній хорун-

жий УПА, наголосив на тому, яке славне і патріотичне село Саджава, що дає більше 30 синів та дочок змаганням за волю України. З цього ж села походять і командир куреня УПА Благий Олександр. В березні 1945 року він з чоттю був оточений великими силами ворога та закиданий бомбами з повітря. Чоту мужньо боролася й загинула повністю разом з командиром Олександром Благим. Всі воїни по сьогодні спочивають за селом у соляних жовтих лазах. Скоро буде організоване їх перезахоронення.

В селі Красноставці Снятинського району 15-го липня відбулося також посвячення могили січових стрільців та воїнів УПА. Панахиду відправили два священики УПЦ (тобто РПЦ), потім відбулося віче, яке відкрив голова місцевого осередку Руху. Односельчан та гостей привітав голова сільради, котрий розповів про національний та культурний занепад на Україні, чим здивував усіх присутніх в сенсі «перебудовної» позиції представників влади. Голова закликав до найкоротшого відродження втрачених цінностей. Майдан був покритий сиво-жовтими прапорами, а молодь із СНУМ стояла під синьо-жовтими прапорами. Від Івано-Франківського відділення ДСУ виступив його керівник, бувший хорунжий УПА Михайло Зеленчук. Він розповів про

(Закінчення на стор. 3)

Відбулася зустріч з Митрополитом Іоаном в Чикаго

Чикаго (Око). — Товариство Сприяння Народному Рухові України в Чикаго збилося коло 130,000 дол. на які в більшості передано жертвам Чорнобиля та для закуплення різних речей, потрібних Рухові в Україні. В Чикаго було влаштовано виступи перед широким українським громадянством майже всіх визначених діячів Руху, що були на американському континенті.

У вівторок, 17-го липня, відбувся вдруге Чикаго, Павло Мовчан, поет, член Управи Руху і депутат Верховної Ради України. Він, як учасник останньої сесії, розповів про події що вплинули на делегатів, що виступили й Україна проголосила свій суверенітет. А це резигнація Володимира Івашка, якого делегати вибрали щоб очолював уряд України, а він поїхав до Москви, щоб рятувати російську імперію. Росія проголосила свій суверенітет на з'їзді

Комуністичної партії в Москві, де критикувалася партія, і багато відомих осіб залишили її, та гострі виступи депутатів Донбасу, які домагалися покращання їх ситуації. А покращання їх умов бачили воїни в тім, коли їх доля буде в руках уряду України, а не Москви, яка вже їм не раз обіщала золоті гори.

В той самий час завітав до Чикаго з України нововибраний Митрополит і заступник Патріарха Української Автокефальної Православної Церкви Іоан, якого щиро вітали і приймала вся українська православна громада міста і околиць. Так, як Товариство Сприяння Рухові в Чикаго об'єднує всю велику українську громаду і часто спільно з провідом УККА та УАКР Ради влаштовує доповіді членів Руху з України, вона заініціювала зустріч провідників громади і Президії товариства з Митрополитом щоб обмінятися думками, про події, що відбуваються в Україні. В зустрічі взяли участь В. Ткачук, С. Лічак, В. Маркус, З. Бігун, О. Коновал, І. Гарасовська, П. і З. Туркало, О. Гарасовська та В. Мазур.

Українців в діаспорі турбує, що Українські Церкви до цього часу не знайшли спільної мови щоб разом з політичним сектором в єдності і згоді унапрямувати український народ до незалежності й самостійності української держави, в якій має бути місце на всі релігійні і деінонімізації, які зможуть жити і співпрацювати, як це робиться тут в Америці де є їх 300.

Митрополит Іоан з жалем ствердив, що непорозуміння між Церквами існують і уряд своїм вмишуванням в ті справи не допомагає, а більш комплікує. Були старання, щоб мати Служби Божі українцям православним і католикам в тих самих церквах у різні години, але дієвість показала, що краще там, де більшість православних даєти церкву їм, а спільно побудувати нову церкву українцям-католикам чи навпаки.

(Закінчення на стор. 3)

Комуністи здобули перемогу у виборах в Монголії

Улан Батор, Монголія. — Агентство Асошіейтед Пресс повідомило 31-го липня, що Комуністична партія Монголії здобула перемогу у перших релативно вільних парламентських виборах, але керівники партії планують запропонувати іншим, чисельно меншим демократичним партіям, співпрацю і запросити їх до створення коаліційного уряду, — заявив керівник Комуністичної партії Гомбо-Очирбат. Він при тому додав, що вже наспіли висліди виборів з 400 виборчих округів (усіх нараховується 430), які говорять, що комуністи здобули приблизно 70 відсотків усіх голосів і можуть творити самі уряд, маючи велику більшість у парламенті, який нараховує 430 місць. На його думку п'ять інших політичних опозиційних до комуністичної партії не здобули відповідної кількості голосів з багатьох причин: вони не мали чіткої програми розв'язки економічного питання і не вміли відповідати, які цілі визначають їхні уряди у випадку перемоги у виборах.

Керівники демократичних партій натомість кажуть, що комуністичний режим не дав їм часу і мож-

ливості розвинути широку передвиборчу кампанію, побоюючись, щоб ідеї демократизму не дійшли до пересічного монгольця. Центральна виборча комісія погоджується, що в деяких виборчих округах прийде до повторних виборів, бо жоден з кандидатів не отримав там відповідної кількості голосів. Лідери опозиційних партій надіялися, що вони зможуть здобути більшість хоч у нижній палаті парламенту, але комуністи перекинули на відтинок передвиборчу кампанію найкращих своїх пропагандистів-демагогів, які обіцяли виборцям цілковиту перебудову політичної й економічної системи, користаючись практикою російських комуністів, які за п'ять років володіння Михайла Горбачова нічого не досягнули і довели економіку над провалля.

Г. Очирбат заявив кореспондентам, що йому, мовляв, дуже важливо в співпраці з опозиційними партіями і створенні коаліційного уряду, бо це корисно вплинуло б на заспокоєння населення, яке домагається більшості свобод, але рівночасно боїться, що відхід Комуністичної партії від політики може спричинити економічну катастрофу.

Східня Німеччина продовжує купувати совєтську зброю

Бонн, Західня Німеччина. — У вівторок, 31-го серпня, канцлер Західної Німеччини скликав надзвичайне засідання кабінету міністрів у зв'язку з повідомленнями, що Східня Німеччина має намір придбати совєтську зброю на суму 989 міль. марок (622 міль. доларів).

Про заплановану купівлю, що стала причиною скандалу в Західній Німеччині, заявив у понеділок міністер оборони Східної Німеччини Райнер Еппельман. За його словами, уряд Східної Німеччини має намір купити в СССР потужні вантажні авіа-ракетоноси, протитанкові ракети і автомати. Р. Еппельман сказав, що довготривалий договір з СССР був підписаний «п'ять-вісім років тому, і його треба виконувати. У протинному разі, — підкреслив міністер, — нам доведеться заплатити Совєтському Союзові велике відшкодування».

Пояснення міністра оборони не заспокоїли західнонімецьку громадськість. У вівторок рано депутати Бундестагу і члени кабінету

Коля висловили різкий протест з приводу наміру Східної Німеччини купити совєтську зброю. Депутати парламенту від опозиційних партій обвинуватили Коля в тому, що він знав про договір між Східною Німеччиною і СССР, але, маючи таку можливість, не зробив нічого для його розірвання.

Західнонімецькі газети нагадують, що Східня Німеччина постійно добивається додаткової фінансової допомоги, нарікаючи на жалюгідний стан економіки, але в той же час знаходить гроші, щоб купити найновішу совєтську зброю.

Агентство Асошіейтед Пресс повідомляє, що стало відомо про плани міністерства оборони Східної Німеччини купити в СССР 32 літаки-винищувачі «МІГ-29», витративши на купівлю 628 міль. дол. Але міністерство оборони Західної Німеччини вже наклало заборону на цю угоду, бо армія єдиної Німеччини не має наміру використовувати совєтські літаки.

У СВІТІ

РЕЧНИКИ ІРЛАНДСЬКОЇ революційної армії заявили, що це їхня організація була виконавцем вбивства консервативного члена британського парламенту Іана Гова тому, що він був близьким приятелем прем'єр-міністра Маргарет Тачер і допомагав при творенні англійської політики для Північної Ірландії. У заяві виданій з бюро ІРА в Дубліні сказано, що такі акції будуть далі продовжуватися, аж поки Англія погодиться на об'єднання Ірландії.

ЧЕДІ КЛІБІ, ГЕНЕРАЛЬНИЙ секретар Арабської ліги, подав до відома, що в листопаді відбудеться в Каїрі вершинна зустріч Арабської ліги, що буде також і першою такою зустріччю в Єгипті за останніх 13 років. Ч. Клібі перебував в Каїрі на зустрічі із закордонними міністрами Конференції ісламських організацій, де й оголосив про плани запланованої зустрічі, переговоривши їй найперше з президентом Госні Мубараком. При цій нагоді Ч. Клібі зазначив, що голова квартири Арабської ліги переноситься з Тунісу до Каїру у вересні, але повне перенесення планується закінчити в липні 1991 року.

У ВІВТОРОК ВЕЧЕРОМ, 31-го липня, тисячі протирядових демонстрантів зібралися знову на Університетській площі в центрі Бухарешту, в цьому самому місці, де відбулася 53-денна демонстрація минулого червня, що були жорстоко задушені поліцією. Демонстранти шурали вигородили площу та висвітили плакат з написом, що це є «вільна зона» від нео-комуністів, так як це було зроблено також і на попередній демонстрації. Поліція опісля забрала змонтовану загорожу, але згідно з повідомленнями, демонстрація продовжується.

ОФІЦІЙНЕ ПРЕСОВЕ агентство ТАСС подало до відома, що СССР і Албанія вирішили унормалізувати свої взаємовідносини, що були перервані в 1961 році, коли Москва мала непорозуміння з Пекіном, а Албанія підтримала Пекін у цій ідеологічній суперечці. ТАСС у своєму повідомленні каже, що до позитивного закінчення дійшло на переговорах у Болгарії ще в червні та в Тірані, столиці Албанії, минулого понеділка.

ІРАК РОЗПОЧАВ ВОЄННІ ДІЇ ПРОТИ КУВАЙТУ

Вашінгтон. — Роман Полднок, офіційний представник Білого Дому поінформовав кореспондентів засобів масової інформації, що Ірак розпочав воєнні дії проти Кувейту вночі з 1-го на 2-ге серпня і добре озброєні іракські військові частини, які включають дві повні танкові дивізії, захопили велику частину території Кувейту, включно зі столицею країни.

В середу, 1-го серпня, на ранішній сесії переговорів між представниками Іраку і Кувейту, які відбулися за посередництвом Саудівської Аравії, Єгипту і Йорданії, іракські представники покинули залю нарад, не знайшовши формули для замирення. Крім того представники Іраку заявили, що Кувейт нібито несерйозно ставиться до мирних переговорів і взаємних територіальних і фінансових претенсій Іраку.

З Білого Дому також повідомляють, що блискавичний удар іракської армії на відносно слабо озброєну і вишколену армію Кувейту, викликав гостру негативну реакцію в цілому світі. Генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй Гавіє Перез де-Куар негайно скликав засідання Ради Безпеки ООН, яка великою більшістю голосів засудила інвазію і поставила вимогу, щоб Ірак негайно відкликав свої збройні сили з території Кувейту. Також президент З'єднаних Штатів Америки Джордж Буш у розчаруванні висловив своє здивування, що це й сьогодні існують у світі країни, які не мають бажання розв'язувати гострі проблеми шляхом переговорів і вдаються до

воєнних дій. Він (Президент) наказав кільком воєнним кораблям ЗСА наближитися до берегів Кувейту і Іраку.

Р. Попаднок повідомив також журналістів про великі жертви в людях і пограбованні багатьох тисяч осіб з обидвох боків та великі матеріальні втрати. Він підкреслив, що цією справою займатиметься Рада Крайової Безпеки ЗСА, яку президент Дж. Буш скликав на позачергове засідання. Представник Білого Дому назвав воєнні дії Іраку в Кувейті «брутальною агресією» і повторив вимогу Президента про відтягнення війська, якщо іракські керівники не хочуть взяти на себе відповідальності за погіршення ситуації на Близькому Сході. Брент Скак-рофт, голова Крайової Ради Безпеки, прибув до Білого Дому зараз так, як тільки довідався про інвазію іракського війська. У Вашингтоні слідкують за кожним повідомленням, яке надходить з терену воєнних дій, бо війна між цими двома країнами може набрати небезпечного обороту. Кувейт має своїх приятелів в арабському світі і покищо не відомо, як вони будуть реагувати на інвазію Іраку. Зокрема Саудівська Аравія поставила у стан готовності свою армію, а король тієї країни скликав на поспішні засідання своїх радників та членів уряду.

Вашінгтонські спостерігачі кажуть, що приблизно 120,000 іракських воєнів беруть участь у цій воєнній операції, яка покищо не відомо чим закінчиться.

Рух влаштовує триденне відзначення заповідської спадщини

Київ (ПС НРУП). — Секретаріат Народного Руху України за Перебудову інформує про поспішну підготовку до святкового триденного запланованого відзначення заповідської спадщини, у якому братимуть участь українці з усіх областей України. З діяспори прибудуть два зачартовані пасажирські літаки з учасниками на це святкування. Крім того участь візьмуть лікарі і їхні родини, які будуть в тому часі на медичному конгресі в Києві і у Львові та інші туристи. Зустріч відбудеться від 3-го до 5-го серпня цього року.

В АМЕРИЦІ

У ВІВТОРОК, 31-ГО ЛИПНЯ, президент Джордж Буш знову зустрівся в Білому Домі з лідерами Конгресу для обговорення питання зменшення дефіциту федерального бюджету. Як і на попередніх подібних засіданнях, Дж. Буш та члени його кабінету зустрілися з сенаторами і конгресменами — членами Демократичної та Республіканської партій. Після закінчення нарад Білий Дім випустив заяву, з якої видно, що як і на минулих засіданнях, не досягнуто жодної згоди. Становище республіканської адміністрації та Конгресу, як і раніше, розділяє прірва. Демократи вважають, що зменшення дефіциту без збільшення податків неможливе, але хочуть, щоб саме президент перший виїс пропозицію збільшення податків. Дж. Буш мусить враховувати не лише опозицію групи сенаторів-республіканців, які були й будуть проти підвищення податків, але також наростаючу в країні кампанію проти підвищення податків.

НА ДРУГИЙ ДЕНЬ після того, як комішенер головних бейзбольних ліг Фей Віссент усунув Джорджа Стайнбренера від керівництва дружиною «Нью Йорк Снікс», на цю посаду був призначений його син Генк Стайнбренер. Рішення Ф. Віссента викликало велике пожавлення по всій країні тому, що бейзбол — найпопулярніший вид спорту в Америці, дружина «Снікс» — найкраща дружина 70-их років. Особа Дж. Стайнбренера притягла увагу від тоді, як він — мільйонер-корабел-будівельник, власник конюшен з найкращими біговими доріжками, купив дружині «Снікс» в 1973 році від компанії Сі-Бі-Ес. Тепер йому належить 55 відсотків акцій, але згідно з рішенням Ф. Віссента, йому не належатиме контрольний пакет, він не матиме права втручатися у керівництво дружиною, в тренерські справи.

ВИСЛІДИ 40-ЛІТНЬОГО вивчення понад 100,000 жертв вибухів атомових бомб в Гірошімі та Нагасакі показують, що радіація не викликала генетичних змін в людському організмі. Науковий дослідник Джан Бойс з Крайового інституту ракових захворювань сказав, що «радіація викликає успадковані зміни-мутації в багатьох видах рослин та тварин, але інтенсивне вивчення людей, що пережили атомові вибухи не вказують на генетичні зміни». Журнал американської медичної асоціації надрукував останні висліди вивчення, які суперечать вислідам англійських вчених, що стверджували успадковані захворювання левкемією у дітей, батьки яких працювали на великих атомових заводах поблизу Селлафілду, Англія.

Статті i дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за
 Редакція застерігає собі право в потребі виправляти
 i скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються
 тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг. Додатково
 за адресовану коверту з відповідною поштовою оплатою —
 За зміст оголошень Редакція не відповідає

„Децентралізація” за пляном Горбачова

Британське інформаційне бюро Ройтерса проголосило широку інформацію з Москви датовану 28-м липня 1990 року подану у „Нью Йорк Таймс” з минулої неділі. Одна переважна частина цього комунікату звучить в українському перекладі: „У минулому тижні один співробітник Горбачова, Григорій Ревенко, заявив, що проект договору буде вірогідно виготовлений на грудень цього року. Кремль хоче зберегти контроль над такими ресурсами, як оборона, валюта, енергія i транспорт”.

Якщо ця вістка правдива — а вона вірогідна, бо відповідає невідомому світогляді Михайла Горбачова, то треба сподіватися у майбутньому гострих пересправ у Європі. А що покищо ми тільки на початку серпня, а той „проект договору”, що його мали би підписати централь у Москві i кожна усамостійнена країна, членська республіка СРСР, був би готов аж у грудні, то й до того часу лідери зацікавлені країн напевне не будуть мовчати. Бо коли Бюро Ройтерса проголосило такі „бажання Кремля”, то ледве чи такий плян збережеться в тайні. Якщо Горбачов хоче зберегти свій контроль над військом, поліцією, валютою, паливом i транспортом на всьому терені теперішнього СРСР, то у практиці виходить, що він готов признати усамостійнені республікам тільки вузьку культурно-національну автономію, з такою перспективою, що військові i поліція в руках русифікаторів — i далі матимуть можливість переслідувати й тероризувати народи.

Михайл Горбачов прагне завернути колесо історії назад. Він легковажить собі силу національних визвольних рухів i сподівається, що зможе подібними засобами, як їх ужив був супроти Литви, залякувати i шантажувати кожну членську Республіку, яка проголосила чи ще проголосить свою суверенність. На цьому місці згадаємо вже, що колишній дорадник президента Джиммі Картера у справах крайової безпеки, професор університету Збігнев Бжезінський вбачав можливість збереження формальної єдності СРСР у перетворенні його на конфедерацію вповні суверенних республік, які добровільно на це погодяться. Але він уважав, що кожна членська країна такої конфедерації має бути дійсно самостійною, суверенною, з усіма ресурсами влади у своїх руках та пов'язана з усіма іншими республіками дуже тоненькими нитками. Військо, поліція, гроші, паливо i комунікація мусили б, очевидно, належати до прерогатив кожної національної республіки. Михайл Горбачов із таким своїм пляном, що його згадав Ревенко (ще один малорос) — або взагалі не чув про концепцію Бжезінського або придумав таку карикатуру „децентралізації” системи правління. Про можливість поважних зударів, коли б Горбачов захотів збройною силою здавлювати визвольні рухи, вказує згадка у цій самій інформації Бюро Ройтерса про відмову Вірменії скласти зброю своїх парамілітарних з'єднань. Вірменський уряд заявив, що коли б Москва захотіла силою роззброювати ці формации у Вірменії, то прийде до проливу крові. Литовці не дали себе спровокувати до актів, які дали б нагоду Москві перевести масаку на зразок інтервенції проти повстання Імре Надя на Мадярщині у 1956 році. Але й оте застрашування сполучене з економічною блокадою спричинило обурення Заходу й перешкодило Горбачову дістати торговельний договір з Америкою та кредит із Світового банку. Тепер ішлося би вже не тільки про одну Литву чи одну Вірменію, бо „проект договору” Горбачова напевне обурить патріотів у всіх національних республіках.

У теперішньому гордієвому вузлі, яким став Советський Союз, ніхто у світі правильно не визнається i тим паче не всилі передбачити, як той вузол розплутається. Одне певне: кожна вістка, яка приходить з цієї несамовитої держави, вказує, що це ще дуже довгий процес, поки ситуація проясниться i стабілізується. А що „несподіванка є реальним чинником політики”, то можна сподіватися прерізних, милих i немих несподіванок. Фаталістична віра у призначення не обов'язує у політиці, яка визнає критерій розуму. Але живемо у такому дивному часі, що дійсно тільки віра в Вищу Силу, яка керує світом, може заспокоїти схвилюваних людей.

Ті ж, хто вважає недостатньо тільки просвітницьку діяльність, об'єдналися у філії Руху та УГС (тепер УРП). Головне своє завдання ми вбачаємо в інформованні населення Москви про події в Україні, ознайомленні їх з правдивою нашою історією, з сучасним політичним життям у наших краях. Ще рік тому під час мітингів до нас підходили люди й запитували, вказуючи на синьо-жовтий прапор з тризубом: „А чей это прапор?” Зараз же появу наших прапорів одразу ж зустрічають схвальними вигукми: „Рух, ми с вами!”

Улюбленим місцем московських українців є пам'ятник Тарасові Шевченкові. Сюди ми приходимо у дні свят, сюди несемо свою радість i смуток.

21-го січня ми відзначали тут День Соборності України. Мітинг проходив тоді не тільки під українськими, а й під грузинськими та вірменськими, білоруськими та прибалтійськими національними прапорами. А 26-го квітня тут до півночі тривала Служба Божа. Панахида в пам'ять жертв Чорнобильської катастрофи, відправлені священниками УАПЦ та УКЦ Микита Чуднович з Миколаївщини та львівські греко-католицькі священники, Михайло Ниськогуз та Ярослав Лєсів, з котрим московці знайомі з тих часів, коли він з іншими греко-католиками приїздив до Москви в пошуках справедливості. А перед тим тут проводився у цей день збір підписів під зверненням

Сергій Каразій, Львів

УКРАЇНЦІ В МОСКВІ

Руху та БНФ до Мінатоменерго, Верховних Рад Союзу та України й Білорусії, пікетування Мінатоменерго й мітинг протесту проти атомного терору, на який зібралось багато людей i який не захотіли віддати лише представники Українського постійного представництва в Москві.

Рух у Москві займається не тільки своїми українськими справами. Він також завжди підтримує діяльність інших прогресивних організацій, які діють у цьому місті, перш за все прибалтійських, білоруських та закавказьких, а також московських. Першого травня чи не вперше за 70 років „комунізму” синьо-жовті українські прапори з'явилися на Красній площі, на яку члени Руху та УРП вийшли під гаслами „Україна — держава, а не губернія” та „Геть імперію червоного фашизму!” Приємно було, коли там до нас приєднались росіяни, що несли невідомо, де пошукте й перекладене на російську мову гасло „Пусть живет КПСС на Чернобыльской АЭС!”

Звичайно, мітинги не єдина форма нашої діяльності у Москві, хоч i вона залишається ще досить ефективною. На минулих виборах троє українців, яких підтримував Рух, обрані депутатами до Московських мі-

II.

ських та районних Рад народних депутатів. Здобуток на перший погляд невеликий, але той факт, що вони офіційно заявили, що їх підтримує Рух (а двоє з них i його членами) i були обрали, говорять сам за себе.

На початку червня з'явився у Москві ще одна українська організація — Комітет громадян України. Проблема громадянства для українців, що проживають в інших республіках Союзу далеко не пересічна i комітет повинен привертати до неї увагу української громадської (докладніше про це ви можете прочитати в „Літературній Україні” ч. 29, де надруковане звернення комітету).

Виникло в Москві й дві нові „релігійні” громади — греко-католицька й автокефальна православна, котрі спільними зусиллями домагаються передачі українцям однієї з запущених, забутих московських церков, які могли б ми відремонтувати й проводити там Богослужіння, запрошуючи священників з України. В цьому питанні московська українська громада розраховує й на підтримку своїх співвітчизників у Україні.

Нині багато членів Українського молодіжного клубу та Руху розталося по Україні — вони беруть участь у всеукраїнському рейді „Дзвін-90”, а повер-

нувшись в кінці літа до Москви знову включаться в роботу своїх організацій. Як повідомив голова Московської філії Руху Євген Сярий, головне завдання Руху у Москві сьогодні це роз'яснювальна робота й агітація проти „Нового союзного договору” — нових кайданів України в складі оновленої імперії.

Звичайно, є в московських українців i багато проблем. Це — відсутність коштів, приміщень, тяганина з бюрократією (ні Рух, ні УРП так i не зареєстровані, хоча це й не дуже засмучує їх членів), це i труднощі з випуском власної газети, перше число якої все ж маємо намір побачити восени (плануємо робити її двомовною й розповсюджувати в Москві й на Східній Україні). Особливе занепокоєння викликало в нас повідомлення про те, що головний осередок розповсюдження української літератури в Москві — магазин „Українська книга” планується звести прибрали, а будівлю передати „Юнеско” під один з 11 ефісів (до речі, ця організація займається саме проблемами науки й культури).

Отож i плянів, i проблем є в українців Москви доволі. Про них інформаційна служба Руху постаріється i формувати постійно. Адреса в Москві: Інформаційна служба Московської філії Народного Руху України, 117198, Москва, ул. Миклухо-Маклая 19/305. Адреса у Львові: 290020, Львів, вул. Тарф'яна 18/16. Тел.: 59-05-41.

Омелья Твардовський

„З журбою радість обнялася”

II.

ми століттями прагнули до єдності, а жили й діяли окремо, так тяжко доводилося нам зберігати мову, культуру, традиції... I треба бути дуже невдачливим синицею своєї країни, щоб забути про все добре, що було між східними та західними українцями. Та й не час зараз зводити дрібязкові рахунки, а краще засукати рукави та працювати на совість, щоб наша Україна стала рівна між народами світу. Щоб державні прапори мажорів не лише на контролах, а й на Олімпійських іграх. Хіба 50-мільйонний нарід не має права на власну олімпійську збірну з будь-якого виду спорту?” — запитує Киричків.

Є.І. Шваленко із Миколаєва, майстер спорту міжнародного класу В.З. Малько з Борисполя Київської області припускають, що це не Паліснюк, Шустенко, Дідик — не реальні люди, а вигадка редакції чи колективна анонімка. Підтримує їх i Г.Г. Донець з Києва.

„Ще раз пересвідчився — пише він зокрема, — як тяжко буде на Україні відбудувати державність, національний спорт. Листи (можливо, фальшивих киян) — повторна гримаса „рецидиву сталінсько-брежньовського колоніалізму. Автори застосовують давню, випробовану в численних великомозочних шовіністичних злочинах зброю — вислови „чистої води націоналізм”, „петлюрівсько-бандерівські прапори”. „Ва-

жаю, — пише далі Донець — озлобленість їхня від малоосвіченості, від наївної довіри до брехливої нездарої пропаганди. Тому щиро б радим й перепантати твори Шевченка, Антоновича, Грушевського, перекладувати „Літературну Україну”, часописи „Київ”, „Дзвін”, „Пам'ятки України”.

Що стосується людей, яких рубали сокирами, душили, різали, вішали, палили”, то в їхній смерті винне не спровоковане чужинцями братовбивство, а пряма діяльність каральних радянських органів — ГПУ, НКВС, відмічує Донець i далі пише: „Але й оті десятки мільйонів закатованих наших земляків не стануть перешкодою на шляху до державної незалежності України, яка неминує гряде...”

Від імені редакції скажу, що ми не вигадали ні допису, ні прізвищ. Такий лист справді існує. I він неприемний за своїм шовіністичним змістом, за своєю лютим категоричністю. Але чи має він право на публікацію. Вважаємо — має. Український народ — не однієї нашої маси, яка мислить однакою. I про це не слід забувати. Є різні думки, позиції погляди. Можливо, неправильні, помилкові, але ж, вороже категоричні.

Але вони є. Донедавна ми публікували лише одну едну думку. Чи багато виграли від цього? — запитує Донець i наводить листа М.В. Перепічка, члена КП-

(Закінчення на стор. 4)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ЧАС ЗМІНИТИ НАЗВИ

До статті д-ра Івана Голубинського „Значення Харківського Університету” у щоденнику з 21-го липня можна б ще додати, що від 1936 року цей університет носить ім'я М. Горького. Як наслідок над українцями не названо цей найстаріший український університет ім'я Василя Каразіна, його засновника, як ім'я якого іншого визначного українця, але ім'я російського письменника. Це ще один прояв русифікації та понижання України, бо в якій країні так щедро називають установи не іменами своїх, але чужих людей.

Ціла Україна рясно засіана цими чужими іменами. Багато установ та підприємств носить імена комуністичних ватажків — Леніна, Дзержинського, Ор-

джонікідзе, Кірова, Крупської та інших, чи то перед революційних російських діячів, наприклад: Харківський Авіаційний Інститут ім. М. Жуковського, Уманський Сільськогосподарський Інститут ім. М. Горького, Донецький Медичний Інститут ім. М. Горького, Кіровоградський Педагогічний Інститут ім. О. Пушкіна, Київська Консерваторія ім. П. Чайковського (чи не годилося б назвати її іменем М. Лисенка), Миколаївський Педагогічний Інститут ім. В. Белінського (того, що вважав українську мову Т. Шевченка добролю літератури для селян, а не для літературних творів) та багато інших.

Андрій Дар'ян Сольчаник
Мідія, Па.

СЛУШНЕ ДОМАГАННЯ, АЛЕ...

Redde, quod debes — Віддай, що ти винен. (Латинське прислів'я).

Нещодавно представник польського уряду в розмові з нашими діячами в Україні висловив домагання, що українці повинні звернути погляди на національну культурну i наукову надбання у формі матеріалів збережених у бібліотеці Оссолинсум у Львові — документи, джерела, рукописи, стародрук, книги тощо.

Домагання слухне, але послідовно поляки повинні повернути нам нашу культурну здобутки, які в ході історії знайшлися в польському посіданні. Згадайте хоч би: вивезені польським королем Болеславом Хоро-

бром князів скарбів з Києва, які зберігались в колишньому королівському замку на Вавелі в Кракові, ікону Бельської Богоматері, яку вивіз польський князь Владислав Опольський як воєнну здобич, бувши регентом галицько-волинських земель після оволодіння Львова польським королем Казимиром, перемиську катедру тощо.

На всякий випадок, поляки привласнили собі куди більше українського духового й матеріального добра, ніж навпаки.

Такий обмін присвоєних незаконним способом чужих вартостей повинен бути, але двосторонньо.

Володимир Барагура
Вудейєн, Н.Й.

ЯК ГОРБАЧОВ РОЗУМІЄ „СОЮЗ”

В сьогоденнішому контексті перемін в Советському Союзі, які немов у калейдоскопі міняться майже щоденно, є тяжко аналізувати події на довшу мету. Часто заключення, які сьогодні видаються реальними i логічними, за кілька днів можуть бути цілковито безпідставними.

16-го липня Верховна Рада УССР зробила перший крок на шляху до фактичної суверенності, проголосивши формально суверенність УССР. На цей факт, що це проголошення сугерувало державну тяглість „суверенної” Советської України, тобто держави, котра десятиліттями запанувала IV Універсал, вказав у своїй глибокій аналізі англійський журналіст i науковець, Дейвід Марплс, Минуло тільки десять днів, бо вже 25-го липня, поновила в „Нью Йорк Таймс” новинка, яка ясно пише як розуміє Горбачов майбутній союз „суверенних” республік. Якійсь Григорій Ревенко, що є членом президентської ради Горбачова, сказав американському кореспонденту, що в грудні цього року буде проголошений новий плян „Союзу”. На думку Ревенка, союз постане у висліді процесу, в якому „суверенні” республіки „добровільно” відступлять для центру (читай

Москви), свої права. У згаданому союзі центр задержить для себе відповідальність за такі ділянки: оборона союзу, контроль i оборона кордонів, людські права, технологія, транспорт людей i матеріалів, енергетика, безпека (читай КГБ) та грошова система.

Що i своєї ласки залишить Москва для компетенції „суверенних” советських республік? Трудно не бути саркастичним, але аж напружуються сказати, що союзні республіки будуть мати у своїй компетенції хіба тільки „кухарство, свинарство i доярство”. Читачу „Нью Йорк Таймс”, можна було i сміятися, i плакати. Сміятися з наївності Горбачова, який думає, що він більше зможе обдурювати здоровий глузд поневолених націй, i плакати, що в його оточенні знайшлися тепер в XX столітті „тоже українці”, які досліпно так, як за Катерини II, будуть йому допомагати реставрувати сталінську імперію під новою назвою.

Добре розуміючи, якою важливою є для Росії України, Горбачов взяв собі для допомоги, як бачимо, трьох „українців”, Івашка, Гуренка i Ревенка. Це така всякий випадок, якщо б

(Закінчення на стор. 4)

Аркадій Жуковський

ОСЕРЕДОК НТШ У САРСЕЛІ НА НОВОМУ ЕТАПІ

I.

У розгари роботи відповідальні за науковий осередок у Сарселі менше інформували останнім часом про свою діяльність, свої видання, про пляни на майбутнє Наукового Товариства ім. Шевченка в Європі та Інституту Енциклопедії Українознавства (ІЕУ). Добрі люди нам пригадали, що в сьогоденнішому світі крім самої роботи, мусить про неї знати українська громада, а найкращим посередником є українська преса.

Отже інформую про теперішню працю Сарсельського осередку. Після закінчення редакції 10-го тому „Енциклопедії Українознавства”, що охоплює кінець гасла: Хмельницький Борис — Яшуринський Георгій i містять „Післяяслово” з підсумовуючою працею, що тривала 38 років, приступлено до праці над 11-м томом ЕУ. В цьому томі будуть всі ті статті, які не були написані під час появи 10-го тому i редакція відслала читача до додаткового тому, значущого чи при назві гасла, чи в тексті позначкою: дивись Доповнення. I саме в 11-му томі знайдуться доповнюючі гасла, потрібні для повноти знань з різних ділянок українознавства. Серед бракуючих знаходяться такі важливі статті як: Українці, Селянство, Соціалізм, Патріярхат, Погроми, Нація, Москва, Донецьке i інші. Крім цього, редакція ЕУ 2 підготувала виправлення найнеобхідніших фактичних помилок, Errata, в чому очікуємо на допомогу редакторів відділів i

всіх співробітників, чи навіть звичайних читачів. Якщо стане сил i відповідних фондів потрібно би було виготовити алфавітний предметно-іменний показник, що улегшить користування енциклопедією. Редакційна екіпа в Сарселі уже устигла бракуючі гасла, запропонувала авторів i тепер їде робота над виготовленням.

Для пригадки слід звернути увагу, що Наукове Товариство ім. Шевченка з осідком у Сарселі є надалі, на спільку з Канадським Інститутом Українських Студій i Канадською Фундацією Українських Студій, видавцем англійської „Encyclopedia of Ukraine”, i як таке вносить свій вклад у виготовлення i появи трьох останніх томів. Написання гасел на літери L — Z вже майже закінчене, тепер їде редакційна праця під керівництвом проф. Д. Гусар-Струка, виготовлення ілюстративних карт, i якщо не будуть непередбачені перешкоди, томи третій, четвертий, п'ятий повинні з'явитися в 1992 році. Таким чином буде закінчений репрезентативний довідник про Україну важливою, світовою мовою, який є також високо цінний в компетентних колах сучасної України. „Encyclopedia of Ukraine” запроєктував i розпочав з здійснення проф. В. Кубійович, згодом працю над нею продовжила екіпа молодших його співробітників, яка користується з КУ 2 i інших довідників, іт усучаснює i доповнює, створюючи одну з найкращих книг знання про Україну.

Від 40 років Інститут ЕУ i НТШ в Європі перебувають у Франції, тому відповідальні за ці установи вважали за потрібне приступити до франкомовної „Encyclopedie de l'Ukraine”, щоб дати французькому читачеві солідну інформацію про Україну. Від двох років окрема група співробітників у Сарселі працює над цим проектом, який ґрунтується на ЕУ 2 англійськомовній енциклопедії, ставлячи наголос на гуманітарні ділянки, остаючи збоку дрібні гасла i домени точних наук. У цій енциклопедії слід підкреслити культурні i політичні зв'язки України з

Францією. Обсяг франкомовної енциклопедії заплановано на три тому по 800 сторінок формату англійськомовної. Праця передбачається на п'ять років.

Енциклопедичні проекти — це тільки один з аспектів праці наукового осередку в Сарселі й централь НТШ в Європі. Крім цього продовжують українознавчі дослідження з різних ділянок, а їхні висліді публікуються монографічними працями в серії „Записки НТШ”, чи інших серійних виданнях НТШ. Пригадаємо, що в Сарселі відбулася редакційна праця над монографією М. Мушинки „Володимир Гнатюк” (1987), та перевидання „Требника Петра Могили” (1988) за редакцією А. Жуковського.

А які пляни i перспективи наукового осередку у Сарселі. Вони впливають зі зміненого положення на всеукраїнському науковому горизонті у зв'язку з новими подіями в Україні. Насамперед важливою подією було відновлення 21-го жовтня 1989 року у Львові діяльності Наукового Товариства ім. Шевченка, яке в 1940 році була заборонена советською владою. У березні цього року Львівське НТШ організувало першу наукову сесію, у якій взяли участь також представники чотирьох діаспоральних НТШ, i на якій голова Європейського НТШ доповідав про працю Сарсельського осередку, головну про працю над ЕУ. На цій сесії i в дальших зустрічах i нарадах ми переконались, що Львівське НТШ стоїть на національних принципах i старастя продовжувати традиційну наукову діяльність крайового НТШ, яке завдяки творчості М. Грушевського, І. Франка i В. Гнатюка була властивою українському академію наук. Теперішнє НТШ у Львові розпоряджає великими науковими кадрами-спеціалістами, i при відповідній діяльності зможе згуртувати наукові сили зі всіх осередків України i на науковому відтинку багато спричинитися до національного відродження України.

Закінчення буде.

УКРАЇНА БАГАТА, АЛЕ ЗАНЕДБАНА. ДОПОМОЖІТЬ ЇЙ СТАТИ НА ВЛАСНІ НОГИ. ПЕРЕШЛІТЬ ВАШУ ДИВІДЕНДУ І ПОЖЕРТВУ НА ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС!

Активність етнічних груп у Нью Джерсі

Понад сто етнічних груп у стейті Нью Джерсі творять живу мозаїку, що з однієї сторони вливається у американське русло, а з другої постійно відновлюється напливом нових емігрантів. Всі національності зберігають свою культуру, плекають її і продовжують у різних формах, а рівночасно вносять свій вклад у культурне життя стейту.

Перед літніми етнічними фестивалями 5-го травня відбувся етнічний „спадщинний” бал і прийняття в Пайн Менор у містечку Едісон. Ця 15-а міжетнічна імпреза пов'язана з річними фестивалями окремих груп, що відбуваються кожного року в Гарден Артс Центрі в Голмделі, бо підготовчий балетний комітет складається в більшості із представників етнічних фестивалів комітетів, тепер щоправда поширених і на інші національні групи, хоч вони не влаштовують окремих фестивалів.

Спонсором цієї багатолюдної імпрези — понад 500 гостей — є також департамент стейту разом з бюро для етнічних справ та стейтською губернаторською радою. Підтримка стейтської адміністрації надає цій імпрезі більш офіційно-

го характеру. Дохід призначений на цілі культурної фундації Артс Центру, але цього року причинився до будови пам'ятника ветеранам В'єтнамської війни, що буде поставлений на посіпості Артс Центру в Голмделі. Представник спеціальної фундації і комітету, що тим займається, зложив прилюдно особливу подяку етнічним групам стейту за цю увагу від імені всіх ветеранів стейту. Будова пам'ятника повинна б закінчитися з кінцем 1991 року. Метою його є вшанувати тих воїнів, що загинули у В'єтнамі, тих, що не повернулися, а також ветеранів війни, що мали цастя пережити її. Треба пам'ятати, що в рядках американського війська боролися і загинули воїни українського походження.

Програма балу, якою проводив Карл Петерсон, крім звичайної офіційної частини мала ряд привітів, у тому числі привіт від губернатора Джіма Флоріо, який передала Джон Гейберл, секретар стейту. У своєму виступі вона підкреслила позитивність етнічних груп і їх вклад у культуру та економіку стейту, заохотила усіх підтримувати і плекатися своєю культурною спадщиною.

Червень на Союзівці пройшов під знаком дітвори і молоді

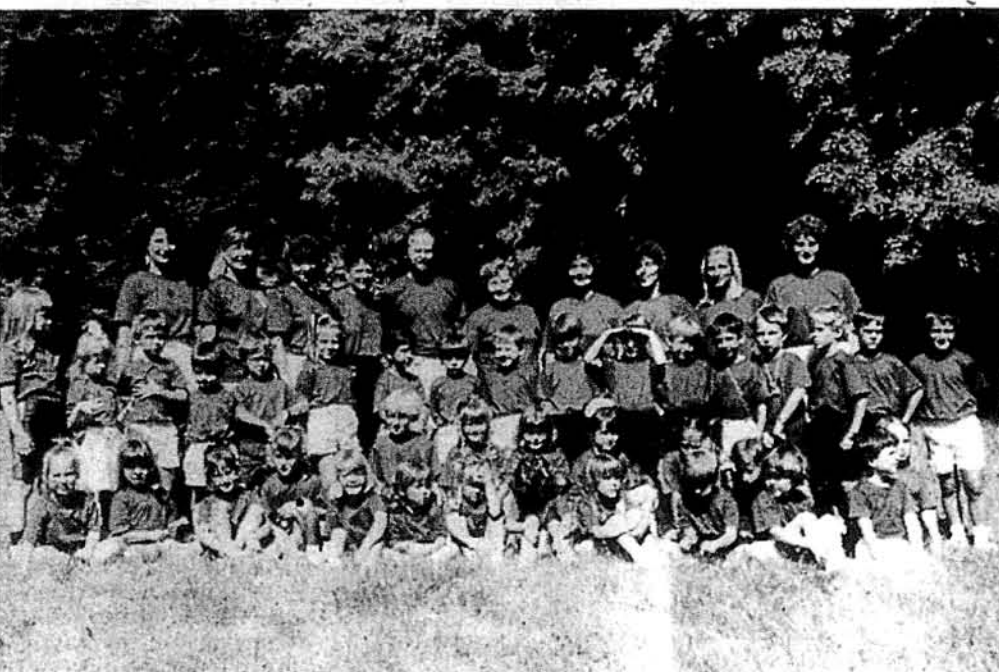
Ваканційний сезон на Союзівці почався приїздом хору хлопчиків і юнаків „Дударик” з Львова у червні і його концертом, що й надало тон червневим дням на цій оселі УНСоюзу. Відтак відбувся тенісовий табір, короткі відвідини футболістів ФК „Карпати” з Львова, табір пташат при Пласті, а закінчився цей цикл участю молодих працівників оселі у святкуваннях Дня Незалежності в Елленвіллі, Н. Й.

Хор „Дударик” на сцені Союзівки

Дві групи табору пташат при Пласті

Відбулася...

(Закінчення зі стор. 1)

Наші недруги, казав він настановують до незгоди, щоб не втратити над нами своєї „опіки”. До цього часу звершили Української Автокефальної Православної Церкви не мали контактів чи розмов із звершниками Української Греко-Католицької Церкви, але як повернеться Митрополит Іоанн в Україну нав'язе контакти і передасть наші думки й побажання про співпрацю. Він вірить, що ті непорозуміння можна буде легко поладити в християнський спосіб, бо того вимагає не лише християнська любов але й національна рация і потреба.

Іван Кедри
**ЖИТТЯ — ПОДІЇ
— ЛЮДИ**
СПОМИНИ та КОМЕНТАРІ
Ціна \$21.25 з пересилкою
Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує 7% стейтського податку
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Заключний бенкет тенісового табору на терасі „Веселки”

Головний радний Володимир Квас (посередіні) на чолі групи працівників оселі у параді з нагоди Дня Незалежності.

(Фото: Роман Івасівка і ред. Рома Гадзевич)

Дослідник...

(Закінчення зі стор. 1)

навства”.

Того ж року повернувся до Києва і працював у Центральному науковій бібліотеці Академії Наук УРСР, але всюдисущо око незабаром знову його запримитило і 1981 року він був звільнений. Майже вісім років задовольнявся тимчасовими заробітками, не припиняючи наукової праці. Виступав з лекціями в Київському Клубі Книголюбів, а з 1989 року працює в Інституті Історії АН УРСР, опублікував понад 300 наукових статей на ще недавно заборонені теми української історії, літератури, мистецтва, виступав з доповідями про М. Грушевського, М. Скрипника, про процес Спільки Визволення України в Будинку вчених та в Музеї Історії Києва.

За кордоном вперше побував лише в лютому 1990 року, коли його запросили на два тижні до Західної Німеччини. До ЗСА його запросили в березні цього року на конференцію „Сучасна Україна” в Ратгерс-

кому університеті, потім він побував на науковій конференції в Урбані, відвідав також і Канаду. Скрізь намагався зазірнути до бібліотек, де вишукував джерела з української історії, літератури, культури, релігії. Відвідав храм-пам'ятник св. Андрія Первозваного в Бавнд Бруку, де склав візиту Патріархові всієї України та УАПЦ в дієспірі Владислава Мстислава, який дозволив йому ознайомитися з бібліотекою в Центрі Української Культури. Бібліотека вразила його надзвичайно цінними збірками, він називав її справжньою скарбницею, духовним джерелом нашого народу. Працюючи там, не чувся як почала світити. Там він начерпав чимало інформації для своєї праці.

На запитання про плани на майбутнє наш гість відповів, що продовжить дослідницьку працю з історії та культури України, бо саме цього так прагне тепер українська молодь. Він також хоче здійснити свою давню мрію — відновити видання журналу „Наше Минувле”, який почав виходити у 1918-19 роках та скоро був ліквідований.

Вшанували...

(Закінчення зі стор. 1)

сутин про завзяту боротьбу ОУН-УПА за волю України та закликав відстоювати право на історичну пам'ять про ці героїчні події. Від Української Демократичної партії виступила депутат обласної ради, секретар крайової організації НРУ Дарія Дешик. Вона з'ясувала сучасний політичний стан в області розповіла як партійнички, котрі ще залишилися при владі, всіляко саботують економічне, політичне та релігійне відродження в області. Багато виступаючих закликали до єдності, до мирного вирішення всіх спірних питань. Закінчилося зібрання піснями: „Як ви умирали, вам дзвони не грали” та гімном „Ще не вмерла Україна”. Після цього на спортивному майдані відбувся гарний концерт самодіяльних художніх колективів, особливо всіх захопив виступ хору дітей.

Цього ж дня відбулось посвячення та підняття синьо-жовтого прапора в Сянтині. Біля 1,000 осіб скандували „Слава Україні” та співали повстанські пісні та гімн „Ще не вмерла Україна”.

2-ий Курінь УПС-ок
„Ті, що греблі рвуть”

ділиться сумною вісткою, що з волі Всевишнього відійшла на Вічну Ватру, 28-го липня 1990 р. довголітня членка куреня, член станиці Нью Йорку, та колишня новачка виховниці

бл. п. пл. сен. лікар-дентист
Галина Скорецька

Цією дорогою висловлюємо глибоке співчуття Родині.

Провід Куреня
„Ті, що греблі рвуть”

У Сороковий день смерті
МАМИ, БАБЦІ І ТЕТІ

бл. п.

Анни Горникевич
з дому Сас-Яворської

яка відійшла у Вічність 27-го червня 1990 року на 95-му році життя

будуть відправлені

**ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ
І ПАНАХИДИ**

6-го серпня, в церквах:

св. Варвари, Відень, Австрія;
св. Івана Хрестителя, Ньюарк, Н. Дж.;
Христа Царя, Філадельфія, Па.;
св. Йосафата, Рочестер, Н. Й.;
в місті Дрейк, Норт Дакота;

8-го серпня в церкві св. Ніколая, Пассейк, Н. Дж.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 3-го липня в церкві св. Варвари у Відні, а після на цвинтарі Центральфрідгоф у Відні. Заупокійна Служба Божя була відправлена 4-го липня у церкві св. Варвари.

У глибокому смутку:

СИНІ —

ОПЕГ з дружиною ХРИСТИНОЮ і дітьми
МАРІЄЮ, НИКОЛАЕМ, СТЕФАНОМ
І ІОСИФОМ
ТЕОФІЛ з дружиною ГАННЕЛЬОРЕ
і дітьми ТЕОФІЛЕМ і ЮРІЄМ

сестрини —
ІРИНА ВІЛЬХА з дітьми ВОЛОДИМИРОМ
І ІГОРЕМ
МАРІЯ ШЛОСАРЕК

сестрини —
БОГДАН ГАВРИЛИШИН
АНДРІЙ ПАЦЛАВСЬКИЙ
ВОЛОДИМИР РУДАВСЬКИЙ з дітьми
ОЛЕКСАНДРОМ і МАРІЄЮ

братанок — ЯРОСЛАВ ЯВОРСЬКИЙ
з дружиною ІРЕНОЮ, сином ЮРІЄМ
і донькою МАРІЄЮ з мужем СЛАВКОМ
і сином МИХАСЕМ

родини — ГОРНИКЕВИЧІВ, ЯВОРСЬКИХ
і ЧАПЕЛЬСЬКИХ
та близька і дальша Родина в Австрії,
Німеччині, ЗСА й Україні

У ШОСТУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашого Найдорожчого
МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ

бл. п.

ТЕОДОРА ЛЕШКА

будуть відправлені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в наступних церквах:

в понеділок, 6-го серпня 1990 року:

в церкві св. Юра в Нью Йорку, о год. 8-30 ранку;
в катедрі св. Софії в Римі, Італія;
в церкві Непорочного Зачаття в Люрді, Франція

в середу, 15-го серпня:

в церкві св. Івана Хрестителя в Гантері, Н. Й., о год. 9-й ранку.

Рівно ж 6-го серпня 1990 р. о год. 11-й ранку
відправити

ПАНАХИДУ

о. митрат Сергій Непрель над могилою Покійного на українському
православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Дружина — СТЕФАНІЯ
Син — д-р ЯРОСЛАВ з дружиною АЛЛОЮ
Внучка — АДРІАНА

Окружна Управа СУА в Нью Йорку

— влаштовує —

в неділю, дня 19-го серпня 1990 року

**ОДНОДЕННУ ПРОГУЛЯНКУ
на Союзівку на
ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ**

В програмі: Служба Божя, спільний полуденок,
о год. 2-й по полудні — Мистецька програма.

Автобус з Нью Йорку (108 Друга Авеню) виїздить о год.
7:30 рано. Замовлення приймає Анна Рак, телефон —
212-355-6038 (від 6-ої до 10-ої веч.)

Ціна квитка на автобус 18.00 дол. у дві сторони

ДО ЛАСКАВОЇ УЧАСТІ ЗАПРОШУЄ —

ОКРУЖНА УПРАВА

